

Cochem - Cochem (236 KM).

BESCHRIJVING

Met lage snelheid draaiend en kerend verdwijnt de Moezel met zijn druivenhellingen en het zicht op **Cochem** en **Ernst** steeds verder onder ons. De klim van 15% naar de top van de Valwiger berg, waarvan de Ernster-Winzer wijnboeren een voortreffelijke wijn produceren, is pas voorzien van nieuw asphalt.

Gelukkig is de weg nog niet bedekt met split en gaat het draaien soepel. We pakken een klein puntje van **Treis** mee, hetgeen net voldoende blijkt om een zicht te hebben op de burcht Wildenburg, die op een uitloper van een berg ligt en een beetje spookachtig overkomt.

We draaien van Treis-Karden weg en rijden het groene dal van de Flaumbach in naar het aan de Hünsruck Höhenstrasse liggende **Kastellaun**.

Het blijkt een goede keuze, de weg slingert zich in allerlei bochten langs de rivier en de bomen op de begroeide hellingen verheffen zich hoog boven ons en vormen een dak waardoor het daglicht nauwelijks toegang heeft.

Over de Höhenstrasse met zijn boerenlandschap toerend, nemen we in **Sloss Reiffenthal** een klein straatje de Slossstrasse en duiken even later over de Eichenberg het donkere woud in en daar is het stil, onwezenlijk stil. We horen geritsel en zien enkele eekhoortjes verschrikt de bomen in vluchten, het tempo zakt en het is voelbaar dat er genoten wordt.

Vele haarspeld bochten en tien kilometer verder, rijst plots de toren op van de gotische Stiftkirche in **St. Goar**, met daarachter de absolute blikvanger de Rheinfels.

Hoog boven de Rijn steekt de uit 1245 daterende, 115 meter hoge burcht uit. Hij is nu ingericht als hotel en gedeeltelijk als museum. Wie het geluk heeft om op de derde zondag van september in deze omgeving te zijn, moet beslist een bezoek brengen aan St. Goar en omgeving. Dan speelt zich hier het beroemde schouwspel 'Rhein in Flammen' af. De Rijn, rotsen, burchten en huizen zijn dan verlicht en alles staat in een schitterende gloed van verlichting en vuurwerk.

Een ander bezienswaardigheid is de Loreleyrots. Door de gevaarlijke nauwe doorgang bij deze Loreleyrots is de aanwezige stroomversnelling een gevaar voor de scheepvaart, loodsen brengen daarom de schepen door de afbuigende stroom. Wie kent niet de sage van de jonkvrouw die de schippers met haar gezang lokte en vervolgens de boten tegen de rotsen te pletter liet slaan.

Een blik op de aan de overzijde liggende **Loreley**, verteld ons dat we met het veer de stroom over moeten steken.

Het uitzichtspunt Loreley vinden is verder geen probleem, want iedereen gaat dezelfde richting op.

Bovenop de rots is het een drukte van belang en achter slagbomen kunt u parkeren

Bornich, Weisel en **Viktoriaastollen** zijn van die typische kleine Duitse plaatsjes die niet veel voorstellen, maar een verzorgde en opgeruimde indruk achterlaten.

Anders is het gesteld met de steile afdaling van ruim 15% die ons tot midden in het centrum van het wijnplaatsje **Kaub** moet brengen. Die is pittig en voldoet ook ruim aan het opgeven percentage. In het plaatsje dat aan het meest romantische deel van de Rijn ligt, heerst een middeleeuwse sfeer, die mede veroorzaakt wordt door oude huisjes, poorten, een forse ommuring met torens en niet op de laatste plaats door het mooie uitzicht op de hooggelegen burcht Gutenfels.

Langs de Rijn rijdend naar het plaatsje Lorch, ligt rechts een eilandje met daarop een kasteel dat met zijn rood-witte kleuren fel afsteekt tegen de wijnvelden, het blijkt het romantische Pfalzgrafenstein te zijn.

Na **Lorchhausen** draaien we links **Lorch** in en rijden spoedig door het centrum met zijn St. Martenskirche uit de 13e eeuw, die een beroemd hoogaltaar uit 1480 heeft, ook werpen we een blik op de burcht Nollig, die hoog boven de Rijn op een heuveltop staat. De goed berijdbare weg die we nu volgen, klimt gestadig omhoog om vervolgens horizontaal van het ene traditionele gehucht naar het andere wijndorp te slingeren, met nooit aflatende vergezichten. Het is goed toeren in het Rheingaugebirchte, dat we via een fraai bos verlaten om het bekende **Rüdesheim** op te gaan zoeken.

Als we in Rüdesheim de Rheinstrasse oprijden, lopen drommen mensen door de kleine straatjes en rijden bussen af en aan, ze proberen zo dicht mogelijk bij de Drosselgasse te komen, de trekpleister van Rüdesheim. We zoeken ook een plaatsje en worden aangetrokken door muziek. Mede door deze muziek krijgt de Drosselgasse een gezellige sfeer en dat weten ze, uit vele Weinhöfe, Weinstubbe en Weinschänke. We lopen over de pas vernieuwde Marktplatz met het Rathaus en de statige gotische kerk, maken een plasje en ontvluchten de massa.

De volgende bezienswaardigheid op ons routeboek is **Bacharach**. Na wat slingerkilometers langs de Rijn en een oversteek naar **Niederheimbach**, ploffen we via een middeleeuwse stadsmuur met vele torens een schilderij binnen. Aan de Marktplatz bij het Alte Rathaus parkeren we de motoren en dolen rond door zeer smalle straatjes met mooie oude huizen waarvan enkele piepklein en geveerd zijn in vrolijke kleuren. Ieder pandje heeft zijn eigen kenmerk, ze variëren van puntdak tot souvenirwinkeltje. Hoog boven dit alles rijst de Peterskirche uit, die zowel van binnen als van buiten een bezichtiging waard is. We wandelen ook even naar de burcht Stahleck uit de 11e eeuw en hebben vanaf hier een schitterend vergezicht op de in de diepte weg slingerende Rijn.

Met dit beeld voor ogen, verlaten we de dikke rivier en stijgen draaiend over een bosrijke weg, waarvan de bomen een oase van koelte vormen en het melodieuze vogelgezang ons zeer prettig in de oren klinkt, via **Rheinböllen** en de Hunsrück naar de bij Koblenz in de Rijn opgaande Moezel.

De 421 brengt ons van grote hoogte naar het misschien wel leukste Moezeldorpje **Zell am Mosel**. Hier steken we de Mosel over en volgen het komende half uur deze waterafvoer door het Moezeldal en krijgen zicht op lange steile hellingen die van boven tot onder behangen zijn met druiven.

In dit wijngedebied moeten de mensen leven van de wijnplantages en de toeristen. Dat ze dat ook duidelijk proberen te maken blijkt wel uit de aangeboden wijnen, die worden om de honderd meter aangeprezen en in de Weinproben en Weinstuben kunnen ze zelfs eerst geproefd worden.

Het echte wijnfeest breekt pas in oktober los, dan kan in **Traben Trarbach** met zijn Mosel Thermen de vakantieganger, zelfs terwijl hij in het warme vruchtwater van moeder aarde ligt te dobberen, de wijnpluk meemaken. Modderend kan hij dan hoog boven de oprijzende hellingen seizoenarbeiders driftig heen en weer zien bewegen, bezig de druivenoogst te snoeien en te plukken. De lucht van de verse vruchten stroomt de neusgaten binnen en de druivenplukkers voeren de overvolle bakken af naar de dorpen waar ze geperst en verder verwerkt worden.

Wij rijden richting **Cochem** en kijken naar volle campings die vaak achter op- en afvarende schepen, onder bomen liggen en zien enkele mensen druk bezig om op houtskool enkele moddervette braadworsten warm te krijgen.

De drukte langs de rivier noopt ons om het rustig aan te doen, hetgeen wij niet erg vinden, want het laatste stukje tot aan Cochem passeren we zoveel kleine dorpjes met leuke terrasjes, dat we de aanwezige toeristen graag een kijkje gunnen op onze showmodellen.

© **Tom Boudewijns**